

Sigge och dottern Madelene i Ungern.

På väg ut på tur i Slovakien.

En vacker hingst blev en av många hästbekantskaper under en ridresa till Polen.

**Sigbrit, 58,
har blivit
hästtjej
igen**

”Jag upptäcker världen när jag åker på ridresa”

När Sigbrit fick barn slutade hon rida. För gott, trodde hon själv. Men nu, efter 50, tar Sigbrit igen allt hon missat. Hon åker på ridresor till Irland, Slovakien, Portugal, Egypten, Mexiko...

Jag kommer så mycket närmare andra människor, säger Sigbrit.

AV MARIA ULLSTEN FOTO PRIVATA BILDER

40 Vecka 50 • 2007

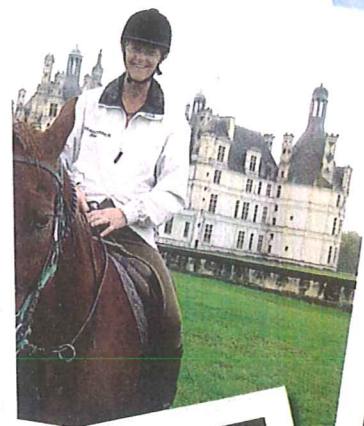
Det är fortfarande mörkt när guiden purrar Sigbrit Mattsson, hennes dotter Madelene och de andra ryttarna. I skenet av lyktorna från en bil på tomgång sadlar och tränar de sina smäckra andalusiska hästar i den svarta, ljumma Medelhavsnatten.

Så snart det börjar ljusna ger de sig i väg. Till en början går färden mellan risfält, ryttarna har bråttom. Målet är att

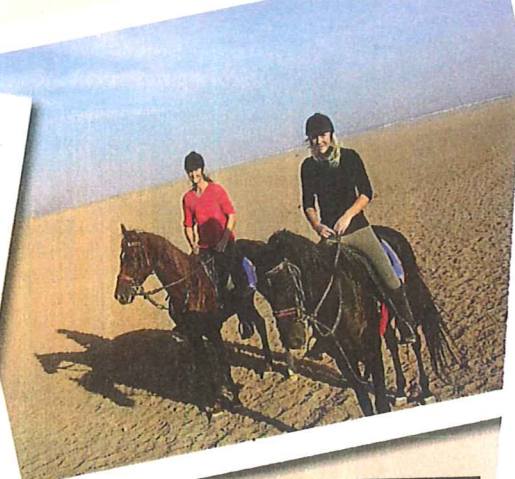
komma fram till stranden innan solen går upp.

– Det gäller att komma dit före badturisterna. När de hunnit dit får man inte rida på stranden, berättar Sigbrit Mattsson, 58, från Uppsala.

Sigbrit har varit på många organiserade ridresor under de senaste åren. Ritten som hon berättar om varade i en vecka och gick från bergen i spanska Pyrenéerna, ner till havet och

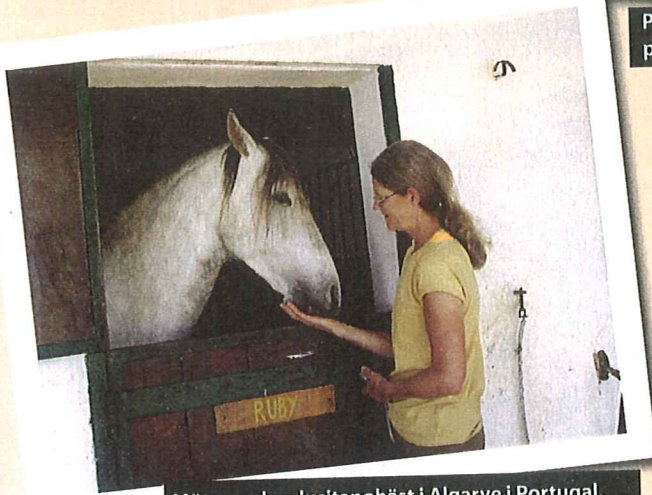
Madelene och Sigbrit på väg ut i öknen i Egypten.

På stuteriet Lipizza i Slovenien rider man förstas på riktiga lipizzanerhästar.

Middag och färskvinprovning på ett slott i Loire (slottet ser du ovan).

Möte med en lusitanohäst i Algarve i Portugal.

Sigbrit Mattsson

Ålder: 58 år.

Bor: Hus i Bergsbrunna strax söder om Uppsala.

Yrke: Biomedicinsk analytiker på Statens veterinär medicinska anstalt i Uppsala.

Familj: Maken Roland och utflugna barnen Mikael, 28, Daniel, 26, och Madelene, 22 år.

tillbaka upp i bergen.

Lyriskt beskriver hon känslan som fick hela kroppen att pirra den där morgonen i maj 2005. Då när de kom fram till stranden och hästarna fick sträcka ut i en flera kilometer lång galopp i vattenbrynet. Allt medan solen gick upp över horisonten.

– Det är fantastiskt, jag gillar verkligen när det går undan.

Sigbrit har alltid älskat hästar, hon har ridit sedan hon var tolv år. Men det var inte förrän hon passerat de 50 som ridning blev ett sätt att uppleva världen.

– Jag är en resenär! Och jag tycker att jag kommer så mycket närmare människor när jag åker på ridresor. Man hinner verkligen prata och det blir inte lika ytligt som när man reser på egen hand eller på charter.

Hon har sin egen starka vilja att tacka för att hon började rida.

– Far ville inte att jag skulle rida, han tyckte hästar var arbetsredskap och inga leksaker, berättar hon.

”Far ville inte att jag skulle rida. För honom var hästar arbetsredskap”

Men den lilla flickan Sigbrit som växte upp i Södertälje sparade sin veckopeng

på en krona och femtio öre för att det skulle räcka till en halvtimmes ridning. På det tidiga 60-talet kostade halvtimmen det dubbla, tre kronor.

– Jag gick själv till ridskolan varannan lördag och betalade. Jag minns att jag inte tyckte pappa hade med att göra vad jag gjorde med min veckopeng.

Pappa till trots började hon rida varje vecka. Det hela gick lite lättare när hon smet i väg och på egen hand tog sig till

Stockholm för att titta på en hopptävling på Rytstarstadion.

– Pappa kom dit för att hämta mig, och eftersom han inte hittade mig på en gång stod han och såg på en omhoppning mellan två tyska elitryttare. Han blev imponerad och sen tyckte han att det var bra att jag fortsatte rida.

– Vi var ett härligt gäng som red på Södertälje ridskola och vi nästan bodde där under många år. Vi har fortfarande kontakt och träffas ett par gånger per år.

SOM SÅ MÅNGA andra hästtjejer slutade Sigbrit att rida i 20-årsåldern. Hon träffade Roland och tillsammans fick de två söner och en dotter.

– Jag trodde nog aldrig att jag skulle börja rida igen, säger hon.

Men så var det en arbetskamrat som övertalade henne att följa med och titta när hon själv tog en ridlektion.

– Sen lurade hon mig! Efter halva lektionen hoppade hon av och så att hon hade ont i ryggen och att nu fick jag fortsätta.

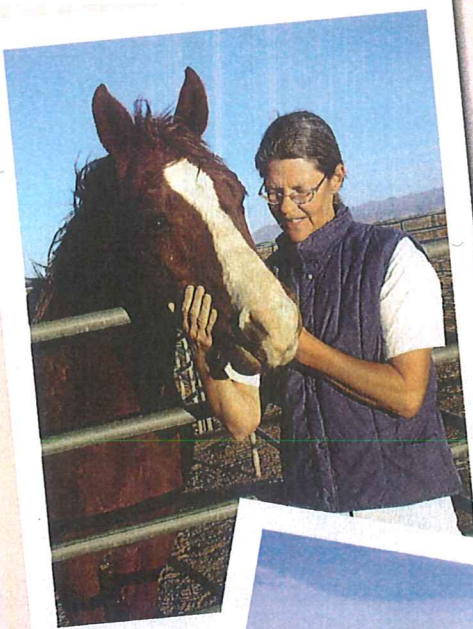
När hästtjejen i Sigbrit väl väckts till liv igen gick hon inte att stoppa. Sigbrit började på ridskola igen, först varannan vecka, sedan varje. Och när sedan minstingen Madelene började rida när hon var åtta år fick mor och dotter ett gemensamt intresse.

I september 2001, bara någon vecka innan de kapade planen körde in i World Trade Center i New York, åkte hon på sin första ridresa tillsammans med några väninnor.

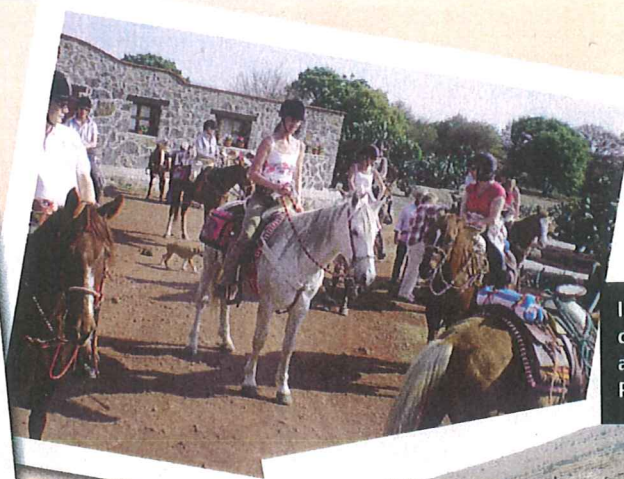
– Den gången var vi i Bordeaux tillsammans, vi red mellan vingårdarna och provade vin. Det var helt otroligt!

Sedan dess har Sigbrit ridit i bland annat Portugal, Irland, Danmark, USA och Mexico. Och nu åker hon ofta i väg ensam.

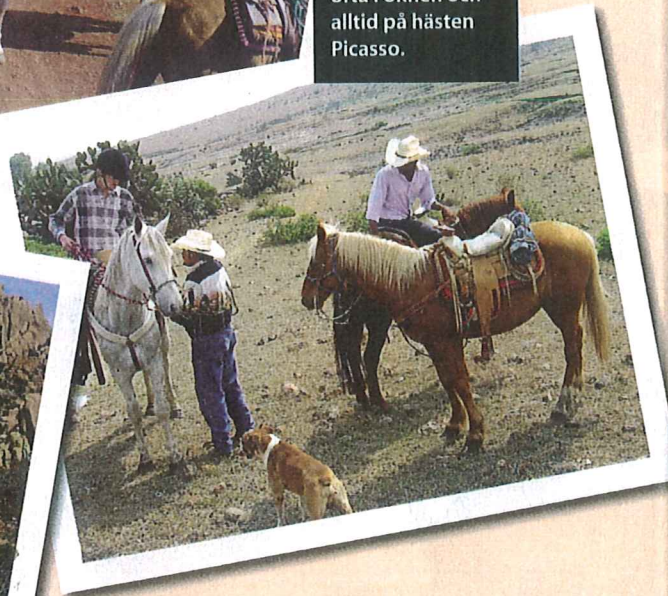
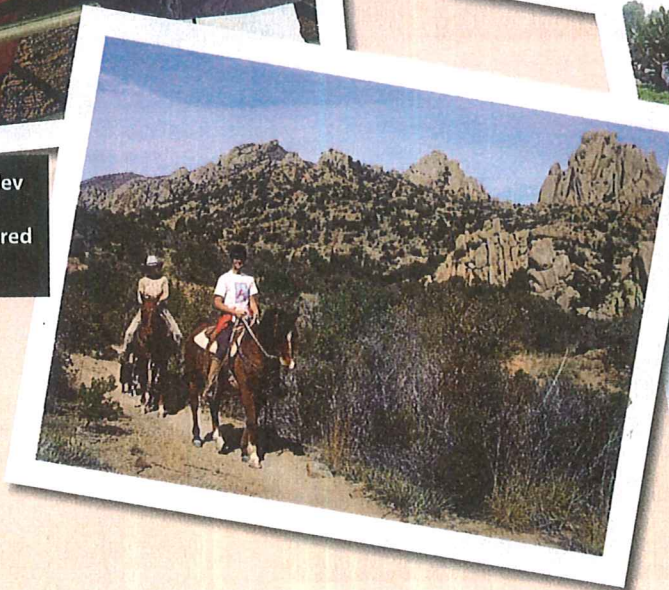
– Det är ett bra sätt att träffa VÄND ▶

Hästen Cody blev en favorit när Sigbrit var och red i Arizona.

I Mexiko gick ritten ofta i öknen och alltid på hästen Picasso.

FORTS ► nya människor. Man bor tillsammans, umgås hela dagarna och har samma intressen.

GENOM ÄREN har hon varit på flera hästgårdar där man bor och äter på samma ställe. Ofta blir det en lektion i hoppning eller dressyr på förmiddagen och en lång uteritt efter lunch.

För Sigbrit har ridresorna blivit ett perfekt sätt att verkligen koppla av.

– När barnen var små, då ställde vi alltid upp till 150 procent. Nu är det så skönt att komma i väg själv, och att sätta sig vid ett dukat bord.

För det är nästan alltid helpension som gäller.

– Då finns det inga måsten, ingen säger åt en vad man ska göra. Man bara åker i väg och är. Rider och äter gott. Det blir en så skön stämning. Jag blir

lugn på något vis.

Den som vill kan förstås leta och boka ridresor själv på nätet. Men Sigbrit bokar alltid via en svensk resebyrå.

– Då vet jag att hästarna är bra, och att blir väl omhändertagna.

Men hon och Madelene brukar också leta upp egna ridställen när de är utomlands. När de var i badorten Sharm el-Sheik vid Röda havet red de rätt ut i öknen.

– Vi hittade ett ställe och bokade en tur. Det var bara vi två och guiden, och hjälp vad fort det gick! Det visade sig att hästarna var

galoppörer, vana att springa på bana.

Och när mor och dotter för några år sedan bilade genom östra Europa stannade de för att rida flera gånger.

– Vi frågar oss fram och det går nästan alltid att hitta ett stall där man kan få rida.

Roligast var det i Slovakien.

– Vi kom till ett ställe där det stod några hästar bredvid ett skjul i en hage och frågade en man om vi kunde få rida. Han kunde inte ett ord engelska eller tyska, men han förstod vad jag sa när jag sa "galoppe".

När de kom tillbaka nästa dag var två hästar sadlade åt dem. Med teckenspråk undrade Sigbrit om inte mannen själv skulle följa med.

– Då visslade han och en ponny med lockig man kom springande. Han hoppade upp barbacka och sedan galopperade vi från första stund.

Att resa och rida tillsammans med sin nu vuxna dotter har också varit väldigt värdefullt för Sigbrit.

– Vi får en väldigt speciell kontakt, det betyder mycket att vi delar ett intresse. ■

"Vi red mellan vingårdarna och provade vin – helt otroligt!"

Pub- och vulkanridning

● Häst- och sportresor

www.hastsportresor.se (som Sigbrit Mattsson reser med) och Greenways www.greenways.se är de två största ridresebyråerna i Sverige.

● **Det finns resor** för såväl nybörjare som vana ryttare. Vissa ställen tar emot både de som ridit länge och de som knappt ridit alls och delar sedan upp deltagarna i olika grupper.

● **Bland annat kan** man bo på ranch i USA eller Kanada, rida mellan pubarna i Wales eller vulkanerna på Island, delta i Hubertusjakt i de polska bokskogarna, galoppera över stäppen i Mongoliet, rida på safari i Botswana, i bergen i Turkiet eller öknen i Jordanien.

● **Priserna börjar** vid drygt 4 000 kronor för en långhelg någonstans i Östeuropa till mer än 20 000 kronor för en veckas ridsafari i Afrika. Att åka på en veckas arrangerad långritt i exempelvis Italien eller Frankrike kostar från 9 000 kronor och uppåt. Oftast ingår helpension, flyg tillkommer.